

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
неділях і святах.

БУКОВИНА

Редакція і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.
—
Передплата
10 зр.

Медитації.

Дітаємо таке письмо з Галичини:

В числі 163-ім „Буковини“ у В с і л я к и х г а д к а х вичитав я справедливу замітку: „Вся біда в тім, що ми стараємося поправити правительство, Поляків, Москалів і Волохів, а себе не думаємо поправити.“ Коли розважити докладніше сї слова, то справді й виходить на таке, що в тім вся біда. Старати ся когось поправити, то ще вправді не лихого, коли поправа удає ся; але мало коли про себе самого думати, а всі свої старання звертати головню на поправу ворогів і що найгірше: ніколи не поправити їх так, як би нам то було потрібно, то се вже лихого, та й не мале.

В політиці то так як на війні: не лише годі слабим поривати ся на сильніших, так як Греки на Турків, але ще потрібно і не мало стратегічної здібности та хитрости. Русини — нарід один з примітивніших в Європі; знають лише або на сліпо вірити правительству та сусідам, або зовсім не вірити нікому і ломити руки з розпуки. Коли комусь віримо, то вже ждемо від него, аби він за нас все зробив; коли-ж хто нас перехитрив і зрадив, собі на користь, а нам на біду, тоді наша перша річ, ділими літами нарікати: „Ви такі і сякі, ми вам так вірили, а ви нас зрадили! У вас хибя такі і такі.“

Задля такого поведення Русини дуже докладно знають хибя всіх правительств, що нас ігнорують, і всіх народів, що нас визискують — і вже так вдумали ся в ті

хиби, що лише від поправи противників надіють ся поправи власної долі. Трохи не всі наші часописи політичні далеко більше уваги звертають на противників, як на своїх людей: противник має нагоду, почути від нас не лише сварню, але нераз справді і дуже сильні аргументи. Щоб его пересвідчити, що він нас кривдить, руский посол розповідає ему звичайно всю історію свого народу і виказує ему: „тоді а тоді ти мене обдурив.“ Руске віче ухвалоє резолюції, обдумані на поправу противника: „Зваживши, що так і так, ми жадаємо, аби Н. Н. не був злодій, тільки порядний чоловік!“ Руске товариство політичне пише, куди треба, жалоби на противника, аби „міродатні сфери“ зволили его взяти на сповідь і накрутили ему уха за то, що скривдив бідних Русинів. А вже рускі газети галицькі — Боже мій! — як они докладно знають гріхи противників і як они їх справді зміють доказати! Поляки ніколи не займали ся так нашим гріхами, як ми їхніми; ми їм докладно сотки разів виказали: „Отут ви, панове добродію, — даруйте за слово — зрили нашу моркву.“ — „А отут ти, австрійське правительство, щоб тобою дітий полохали, на нас забуло тому, бо в тебе є така а така погана прикмета.“

І що з того?

Чи ми поправили коли тих, що їх маємо за противників? Ніколи!

Коли нова ера переставила ся, ідже ність болізни ні воздыханія, Русини за кілька літ списали цілу літанію гріхів польських і доказали їх Полякам. Чи поправили їх? Ні!

При виборах остатними літами вже як не чим иньшим, то судовими процесами доказали Русини правительству ріжні „манкаменты“ — чи поправили его тим? Ні!

Русийському правительству і всяким поганцям-обеднителам ми научними, справді сильними аргументами доказали, що відтинане нам язика, се просто розбишадка робота. Чи пересвідчили ми їх і поправили? Ні!

Мадярам і Волохам дістало ся від Русинів за те саме не лише сїм кірців сварні, але 70 кірців „европейських“ доказів їх варварства. Чи поправили ми їх? Ні!

Цілі десятки літ поправляємо противників, а они ані руш! Які були, такі є, і ще гірше скалять до нас зуби. А нам що за хосен з такої роботи?

А возьмім тепер самі себе. Як би п. Романчукови була повела ся нова ера, як би він був роздобув „зміну системи“, то був би великий чоловік, хоч би не знати як з Баденім водив ся по під руки. Не вдало ся се ему, він виострив чіп, і, доки міг, поправляв ріжними бесідами правительство і Поляків. Чи поправив їх? Ні!

Нову еру двигає дальше п. Барвіньський. Русинам то не подобає ся, що він ще комусь на тім білім сьвітлі вірить, — і давай его пересвідчувати на ріжні способи та „поправляти“, аби він покинув путь неправу? Чи поправили его? — Ні!

А „Буковина“ такими уже сьвітлим доказами третій рік побиває консолідаторів, що чудувати ся треба, чому они ще доси не поправили ся. А они не поправили ся? — Ні!

А наші домашні обеднителі! Чи їм

Божий дар.

Присвячене

М. Ю. Заньковецькій.

Перед очима братів воскресила
Божого дару великая сила —
Щире та любляче серце твоє
Рідного краю жіноче жите!
Скільки зі сцени дочок України
Бачим в сумні, або сьвітлі години:
Лиха кріпачок, а також і тих,
Хто тільки відає радість та сьміх!
Всі вони ріжні, хоч, сестро, одна ти:
Що не змалюеш — чи гіркі потрати,
Чи сьмілі жарти і гарні танці, —
Другий річи, щось друге в — лиці!
Се не холодного розуму штука:
Се спочутя твого щасте, чи мука,
Або, вірніше, се правда сама —
А таланів таких більше нема!
Благословенних, все рідше їх нині
Можна зустріти у людській пустині:
Небом на землю послані до нас
Душам на втіху і думці на вказ!
Хто тебе, славна Маріє, побаче,
Той вже без волі сьмієть ся, чи плаче, —
Як би та чим не являла ся нам:
Жінкою в слезах, чи жвавим дівчам!

Перша проміж чарівниць чарівниця,
Ти — в Мелпоменієм храмі царниці —
Сонечком сьєш по рідній землі,
Де без шляхів ми блукаєм у млі...

Київ, в липни 1897.

Сергій Бердяев.

10) Як чоловік зійшов на пана.

Оповідане

ВЯЧЕСЛАВА БУДЗИНОВСКОГО.

(Дальше.)

Вибіг на місто і уганяв всіма улицями. Думав, що десь случайно придибле єї. В такім случаю — рішив ся, заговорити до неї й на улиці. Бігав і бігав, але не вибігав нічо. О шестій побіг на виставу і шнирав у всіх павільонах і рестаураціях. Збігав по сто раз кожду алею, зревідував кождий закуток, але божища свого не знайшов. Зоприв так, що ніт виступав аж на верх через сурдут. Над вечером ноги відмовили вже послух. Сів на лавку і довгий час не рухав ся. До дому вернув фіякром.
— До Закопаного поїду!

До Закопаного не поїхав, бо не мав гроший. Лишив ся у Львові. Більше як тиждень не показував ся людям на очі. Цілими днями лежав дома на софі, або скорими кроками міряв хату. Если вийшов на улицю, пантрував, чи не іде який знакомий, щоби завчасу зійти з дороги і не стрітити ся з ним.

Стоїть раз на розі улиці Коперника і Кароля Людвика. В очах потемніло, в ухах зашуміло... Другим боком улиці — ішла школярка. Коли прийшов до себе, пустив ся здоганяти.

Був за нею не дальше, як п'ять кроків. Тоді як раз озирнула ся. Стефан уклонив ся. Она схилила голову і ішла дальше. Ішов за нею довгий час, ступаючи майже по пятах. Не мав відваги приступити, бо здавало ся ему, що всі проходжі догадують ся, в чім діло і іронічно споглядають на него... Хвилю не було коло них нікого. Приступив ближше... Коли-ж бо знов надійшла ціла ватага людей. Навіть якийсь єї знакомий, бо дуже низько уклонив ся. Так дійшов до улиці Осолінських.

— Тепер, або ніколи — рішив ся, і зрівнав ся з нею... Она спаленіла і прискорила хід.

— Пані! Тепер можна?

— Що такого? — спитала з видимим страхом.

— Чи можна тепер говорити з вами?

Налязана пустила ся скоро наперед. Не ішла, а бігла.

розум чи серце уже сплїснїло, що не відзивають ся на ті знамениті аргументи народовців, якими ті старають ся їх поправити? А тож цілий арсенал армат і карабїнів скорострїльних роздано поміж наїд, аби їх присилувати до поправи. Чи поправили їх? Ні!

А они народовців — чи поправили? Також ні! Декому рот потрапили заткати, а інших, хоч гинь, не можуть зловити на свої гасла. — —

* * *

Що-ж се за морока така на Руси, що все лиш одні про других думаємо, а про себе ні! Та яке нам діло до того, чи хто злодій чи не злодій, коли ми своє добро маємо сховане в тяжкій касї вертгаймівській за закратованими вікнами і залїзними дверима, а ще й варту держемо! Нехай прийде і спробує вкрасти — чи потрапить!

Ба! Русини не так думають: они свое добро виносять на торговницю, там его лишають без дозору, а самі йдуть шукати злодїв. Найшли одного, обступают его і кричуть: „А ти, злодію, та як ти не поправиш ся, то тобі буде амінь!“ — А тимчасом другий злодій украв наше добро з торговниці...

Ще гірше: Москвофіли ту бий-забий кричать на одних злодїв, а на других тільки моргають, мовляв: „Буде для вас більше!“...

Як бачимо, то з такої муки хлїба нема і не буде. За поправою противників ми забуваємо про себе. Тимчасом других ніколи не поправляємо, а самі сходимо на жебраків. Хто може Українцєви заборонити, говорити дома по українськи? Атже власть не пішла кождому до хати жандарма, аби слухав, чи не говорять там по українськи? А Українці московцят ся не лише против волї, але і добровільно! Хто може зборонити австрійським Русинам, виявити ту силу, на яку можуть здобути ся, зовсім не зважаючи на те, чи противники поправлять

ся, чи ні? А они тої сили з себе не добувають, бо за лїниві! Всего сподївають ся від поправи посторонних обставин, а від себе майже нічого!

А хто-ж з нами в такому випадку схоче числити ся, коли ми самі себе не поправимо, самі в собі сили не найдемо?!

Шкода, що вашу *Бурковину* в Галичинї мало хто читає. А то я находив у нїї статї, що дуже а дуже придали би ся галицьким Русинам. Чей би нарозумили ся, як би їм так безнастанно отвирати очи, як ви отвираете. Я був в однім товаристві, де з *Галичанина* читали Вашу статью про руску публіцистику. Веї мали міну таку, якби в чїм провинили ся, щось занедбали, і то таке, що лиш від них самих залежить. — А Ваші „Записки політика“ — чи не одному народовцеві могли би отворити очи? Що-ж з того? Ту в нас, у Галичинї, нема моди на такі медитації і — у нас покидають власне добро на дорозї, біжуть за злодіями і кричать: „Ловїть! ловїть!“ —

Край.

(До сеї статї ми подамо свої замітки на другий раз. *Ред.*)

НОВИНКИ.

Чернівці, дня 7. серпня 1897.

Іменованя. Професор православного богословія на черновецькїм університеті Константин Попович іменованій презесом іспитової комісії ексегетично-історичного відділу прав. богословія. — Дотеперішні учителї Евгений Жуковский з Чункова і Андроник Мотрескул з Калафіндешт здали іспит на учителїв низших рїльничих шкїл і на предложење бук. краєвого відділу іменовано їх управителями рїльничих шкїл, першого в Кіцмані з рускою викладовою мовою, а другого в Радівцях з волоською викл. мовою. Они почали свое урядованє з днем 1-го серпня.

Конкурси розписані на посади надчителя і учителя при 3-кл. шкїлі в Товтрах, і учителїв при 1-кл. шкїлах в Хлївештах, Луцї і Чункові, у

всїх з рускою викладовою мовою. Речинєць на поданя до 20-го серпня.

Нова православна церков у Витилівцї. В сїй справі пишуть нам звідгам: Наша громада збудовала сего року гарну церков з мягкого дерева під дбалим проводом свого панотця Евгєнія Семаки. На будову нової церкви дарував православний релїгійний фонд значну суму, а решту потрібних грошей зібрано дрібними датками з цілого краю, особливо віднашого дїдича Лазара Пассакаса, ч. господаря Захарія Данилюка і и. В день св. Ілїї відбуло ся торжественне посвяченє нової церкви, на котре вїслав впр. митрополит яко своїх заступників впр. генерального викария, о. архимандрита Рєнту і протоєрея Юрия Ілассєвича. День перед посвяченєм повитали впр. делегатів на двірци в Лужанах гарно прибрана бандерия, зложена з витилівських паробків, лужанський дїдич Ботушан і тамошний завідатель парохїї о. Кавтиш. У Витилівцї повитали достойних гостей коло трїюфальної брами о. Евгєній Семака і наш дїдич Пассакас відповідною промовою, почїм впр. делегати серед співу вправленого хору вступили до старої церкви на відправу вечірнї. На торжественне посвяченє на слїдуючий день прибули 14 панотцї з околицї і незлічима товпа народу, головою з Лашківки, Валяви, Лужан, Кіцманя і Кисилєва. Посвяченє і служба Божа, котру правив о. архимандрит Рєнта в сослужєню всїх панотцїв, відбуло ся дуже торжественно, почїм передано о. Семацї, що підїс був справу будови, вїв єї і скїнчив щасливо, нову церкву і удїлено присутним архипастирєске благословєнє. По відповідній проповіді о. Евгєнія Семаки удали ся всї функціонарї на перекуску до дїдича Пассакаса, де закінчено гарне торжєство тоастами в честь цїсаря і заслужєних около православної церкви достойників. Головна подяка належить ся в сїм дїлї нашому панотцеві, що так ревно старав ся о будову нової церкви, де би его парохїяни могли віддати Богу хвалу і по добрій науцї набрати заохоти до тяжкої працї. Дай Боже, щоби о. Семацї довело ся у нас в новїй церкві голосити слово Боже ще через довгі лїта на щастє і добро цілої громади. — *Православний з Витилівки.*

Новий уніформ завїв міністер залїзницї для залїзничих урядників. Вилоги мають бути з чорного аksamїту, а на рукавах чорні аksamїтові пасма. Урядники, від VIII-ої ранги почавши, будуть на рукавах мати золоті пасма. Тї уніформи обовязані урядники носити від 1-го серпня 1900 р.

Немав де, та у вагонї. До залїзничого

— Панї! Змилосердїть ся, не грайте ся мною. Скажіть, чи можу тепер з вами говорити?

— Чоловіче, їди, бо наробию крику.

На єї лицї малював ся не аби який страх.

— Та-ак?... То ви мене обманювали? А чи ви знаєте, що се мене коштує? О ні! Я вас так легко не пущу. Нинї мусимо розмовити ся.

Вхопив єї за руку. Перелякана озирала ся на всї сторони, чи не надходить яка поміч, але як раз в тїй хвилї улица була пуста. Лиш якийсь фїякер переїзджав. Махнула на него рукою.

— Мислите, що втєчете? Я сїдаю з вами.

— Ошалїлий! — Увільніть мене від того напастника. Стягніть батогом!

— Батогом?... А... ти... ти... ти... малпо!

Відїхала. Стефана привезли до дому п'яного.

* * *

На другий день був здоровий — на душї і тілї. Тепер сьміяв ся сам з себе і з цілої тої авантюри. Був вдоволений, що так скїнчило ся, а ще більше, що взагалї в же скїнчило ся. Перейшов думкою все те, що сего місяця пережив. Бачив ясно, що если-б се було ще якийсь час потягнуло ся, був би дуже зле на тїм вийшов. Нинї як би відмолодїв. Свїт зачав ему наново показувати ся в ясных, рожевих красках. Одна лиш невдача при іспитї гризла его троха. Шкода!... але се поправить ся другим разом.

— Знаєш, Галю, що я провалив ся?

— Ей... не говори о тїм. Я тим певно більше згризла ся, як ти; менї все здає ся, що то через мене. Се в невідповідний час стало ся...

Лише було заждати по іспитї. Ти певно журив ся, що непотрібно наробив собі клопоту і наука не лїзла в голову. Але се дурниця. Тим лїпше їде другий раз.

Галя відїздила до родичїв на село. Стефан мав їх в короткїй відвідати. Школярка привиджувала ся ему часом єще, але все на коротку лиш хвилю. Если думав о нїї коли, то хїба лиш так, що варто би пїмстити ся. Але як?

* * *

Стефан сїдїв при столї і писав лист до Галї. Хоч був літератом і записував маси паперу, був великим ворогом особистої перенєски. Спритне его перо не умїло творити гарних і ефектовних листїв. Оскїлько его поважні і научні статї відзначували ся оригїнальністю, легким та пьвітїстим стилєм, листи его були ляковїтні, сухі і прозаїчні; подобали скорше на купецькї рахунок. Як ему тепер писати любовний лист? Попсував нару аркушїв паперу, написав кілька листїв, кождий на иньший лад, а жаден не був по его думцї „можливий.“ Один видав ся ему сьмішним, бо дуже високопарний і поетичний, подібний до любовних листїв в романах; другий був надто сердечний, а він не хотїв уходити за дитину.

— Так поважні люди не пишуть — думав. Написав поважний лист. І сєй не вдоволїв его критичної натурї.

— Прозєю до коханки не пише ся.

Досить, що вийшов уже весь напір, а листу ще не написав.

Треба зазичити ся у Петра.

Бюрко Петра було замкнєне.

— А то що? Ніколи не замикав, а тепер навіть ключ забрав з собою. Певно ховає ягу любовну кореспонденцію, о котрїй я ще не знаю.

Стефан пошпортав ножем коло замку і отворив бюрко. Отворив теку і отворив — очи. Широко, широко. Дивить ся, приглядає ся, протирає очи і ще раз дивить ся. Перед его очима лежить цілий плїк листїв. На верха его власний лист. Лист, котрий він сам, власноручно писав і власноручно кинув до почтової скринки. Був се послїдний его лист до школярки.

Відки він тут взяв ся?

Глядить далї. Під тим листом кавалок паперу з письмом Петра. Бере в руки, читає і власним очам не вірить. Се, видко, концепт послїдного листу школярки до него, бо на первїнім тексті много поправок.

— Що се?! Чи менї случайно в голові не помїшало ся?

Глядить далї і знаходить передпослїдний свій лист до школярки. Свій, власний свій лист!

Під ним знов концепт передпослїдного листу школярки до него. Словом, були там всї его листи в оригїналї — до неї, і концепти всїх єї листїв до него. Довго се трєвало, заки він прийшов до себе. Витягнув з свого куфра всї листи, які одержав від неї, і порівнав з концептами, які знайшов в Петровїм бюрку.

— Слово в слово ті самї!

На маргїнесах концептїв були подисованї уваги і спостереженя Петра, як Стефан по одержаню кождого з єї листїв заховував ся.

поїзду, що вночі з середи на четвер виїжджав з Станіславова до Львова, увів у Станіславові якийсь молодий, елегантно убраний чоловік, літ около 30, і розмістився у вагоні II класу. Рано, коли поїзд з Ходорова рушив в дальшу дорогу до Львова, роздався в тім вагоні вистріл. Поїзд здержано, збіглися пасажири і служба залізнична і побачили у вагоні того чоловіка лежачого у крові; з револьвера коло него ще курилося. Віз з самоубійником зараз відчеплено і лишено в Ходорові. Заким прибув лікар, самоубійник закінчив життя наслідком вистрілу в голову. При самоубійнику знайдено білет II класу зі Станіславова до Львова, карту візитову на імя „Казимир Соколовський“ і карточку, на котрій було написано: „Люби мене і не забувай на мене.“ В картці тій знаходилася дрібка чорного волоса.

Новий сензаційний процес. В доповненню до вістий, які ми у вчорашній вступній статті подали про процес за убиство болгарського поета Константинова, надійшли сьогодні подрібніші вісти. Тому, що они не без інтересу і дуже характеристичні для відносин болгарських, подаємо їх нашим читателям. Константинов і др. Такев їхали саме на агітацію в татар базарджкий повіт, де небагом мали відбутися громадські вибори. Др. Такев був перше членом собрания і відзначився своїми острими бесідами, зверненими впрот против князя Фердинанда. Він обговорював все темат, котрий для князя є найдразливійший, а іменно грошеву господарку на княжій дворі. Але-ж таке виступлене в Болгарії дуже небезпечно. Так доля Такева була вже від давня рішена. Дня 23-го мая с. р. їхав Такев і Константинов пізнім вечером до Татар-Базарджик. Спочатку сидів Такев на лівім, Константинов на правім боці повозу, але по дорозі они принагідно заміняли свої місця. Нараз роздалися до 15 вистрілів на лівю сидячу особу, в котрій догадувалися поцілити Такева, і — Константинов пав труном. Такев поїхав з своїм замордованим товаришем до базарджкого префекта поліції Пізанова, але сей не хотів его навіть слухати і не зробив о убистві жадного допесеня до висшого уряду. Лише завдяки енергічному прокураторови Маерови удалося зарядити слідство і віднайти убійників. Тенер же роблено прокураторови всякі можливі труднощі, аби справа не вийшла в світ. Ему на поміч прислано заступника прокуратора Милкова, котрий Маера старався завернути з вибраної раз дороги. Коли-ж однак справа стала проте голоснійша, перенесено Пізанова в инший повіт. Тоді зізнав молодий префект перед слідчим суднею, що Пізанов его виразно питав, чи не міг

— Лайдак! — крикнув Стефан несамовито. Се ясна річ. Я кореспондував не з дівчиною, а з Петром... Хоч хто знає?... Звідки міг він знати, що она — тогди на примір — буде в ринку коло цвѣтів, та ще й з братом і служницею?

Перейшов в мисли всі епізоди, всі подробиці.

— Лиш те одно неясне... Але решта... Обтяжає для него головню те, що запросини на сходини випадали все якось в таку пору, коли я не мав часу. Раз кличе на ту годину, коли у мене виклад і професор читав каталог; раз затаїв перед мною лист і передав мені доперва тогди, коли минула пора і я спізнав ся. В неділю кликала мене тогди, коли я мусів іти на засідане комітету, а найгіршого вже збитка зробив мені з іспитом! Все було так уряджене, щоби мене впровадити в як найбільший клопіт, набавити мене як найбільшою колізією. Тяжко, щоби все те складалося случайно. Мусів то укладати хтось з пляном і такий лиш, хто знав, коли я занятий.

(Дальше буде).

би казати убити Такева, а коли він о тім не хотів нічого знати, сказав Пізанов: „Може ти не маєш порядних жандармів; коли так, то віддали кілька з твоїх, а я натомість дам кілька з моїх, они вже все зроблять.“ Коли-ж молодий префект таки не згодився на таке, его перенесено в инший повіт. Прокуратор Маер зажадав арештованя Пізанова, а найновіші відомости доносять, що правительство згодилося на его арештоване. Цікаво ще, що один богач у Филіппополі казав в пам'яті Константинова вибудувати величезну криницю; на переді уміщено велику таблицю мармурову, де під датою замордованя поета стояли слова: „Замордований пануючою ордою.“ На виспий наказ знято ту таблицю. — Так можна надіятися нового голосного процесу, в котрім викажеся, що в Болгарії „уєвають“ — подібно як Стамбулова і Анну Сімонівну — всіх, котрі невідні князеві і его правительству. І такий князь хоче здобути титул короля!

На світову виставу в Парижі в 1900 р. вислає і Австрія своїх заступників. З Буковини іменованій членом центральної комісії австрійської бар. Николай Мустаца.

„Парх“ перед судом. Дві жидівки черновецькі посварили ся о горнець дощівки і одна сказала другій „die Parch.“ Прийшло діло до суду і перший судня засудив жидівку на 15 зр. кари, однак трибунал апелляційний орік по довгій нараді, що в слові „парх“ нема ніякої обиди, бо оно означає рід слабости, за котру варта дотичну особу навіть пожалувати.

Особливе товариство. В Новім Йорку в Америці повстало в останніх часах жіноче товариство, що прийняло на себе особливий обовязок. Ото цілю сего товариства є вишукване жінок людям — горбатим. До товариства можуть належати вдови або панни не старші над літ трицять, зовсім здорові і нормально збудовані.

Страшне нещасте дучилося сими днями в Кременчузі, місті полтавської губернії на Україні. Вода забрала купелеве заведе на Дніпрі в хвили, коли в ній купалося більше як 400 жінок; з них утонуло ся 200.

Любовне осьвідчене — шкільна задача. Місто Тулуз у Франції страшно зворушене. Не тому, що знов дучилися фальшованя при виборах — такі річі вже не зворушують Французів, лише Руснів — але тому, що абітурienti дістали цікаву задачу при іспиті зрілости. А іменно мали на задачу з французької мови написати: „Любовне осьвідчене Федри Гіпполитови.“ З того вийшов страшний крик материй, особливо тих, що їх сини перинали при іспиті. В газетах казали видрукувати протести, а вкінці — як би того було мало — казали наліпити по улицах міста оголошеня, де при кінці таке стоїть: „Ми голосно заявляємо, що коли послаємо наші діти до школи, то хочемо, щоби їх цінили. Ми хочемо, щоби з них зробили честних людей, а не передчасних лайдаків. Жадаємо, щоби назвали нам імена тих свинтухів, котрі відповідають за такі задачі, і жадаємо усуненя декана, котрий допускає такі річі в школі.“ Протестуючі мами хочуть вислати депутацію до міністра, щоби уневажнив цілий іспит. На тім вийшли би найліпше перенавші ученики. Не завидуємо міністрови тої хвилі, коли мами придуть протестувати.

Запам'ятайте собі сей лік! Якійсь дуже штудерний лікар чи антикар винайшов лік, котрий має заступити загально знану кокаїну, і охрестив его ось як: Bencolyn-methyltetramethyl-γ-oxuriperidincarbolsäuremethylester. Най собі запам'ятайте се імя, хто хоче уживати того ліку. Бідні лікарі, а ще бідніші антикарі!

Складки. На Народний Дім в Чернівцях зложили пп. Фріст 3-30 зр., Семенюк 1 зр., Ник. Савіцький 50 кр., В. Гишка 50 кр., В. Чесниговський 1 зр., Ом. Манастирський 50 кр., о. Манастирський 1 зр. і Ник. Сименюк, Марія Дроздовська, Матильда Вальтер, Андрій Зугаєвич, Евгений Недільський, П. Продан по 50 кр., Д. Маріянчук 1 зр., Г. Луцуненко 2 зр., Федір Чернецкий 2 зр., Мих. Сиротюк 1-50 зр., Онисим Попович 1 зр., Омелян Влад 2 зр., Стефанія Хшонстowska 50 кр., Мих. Тевтул 1 зр.; Іля Буцура, Валерія Хшонстowska, А. Жуковська, В. Аріичук по 50

кр., Д. Альбота 1 зр., Ів. Циганюк 1 зр., Юр. Анюк 2 зр., М. Томоруг 1 зр., Стеф. Циганюк 1 зр., Тим. Гнідий 1-50 зр., Лука Борович 5 зр., Дим. Павнел 5 зр., Нар. і Іван Прокоповичі по 1 зр., І. Григорійчук 2 зр., Дмитро Падура 2 зр., Осип Терк 50 кр., „Фінансова сторожа“ 1 зр., — Георгій Якубович, Ант. Шілер, Осип Хоміцький по 50 кр., Іван Тевтул 40 кр., Іля Бойчук 1 зр., о. Єзерский 50 кр., А. Жуковська зі складки 1 зр., Анна Кокориня зі складки 1-08 зр., Гр. Ганкевич 1 зр., о. Ів. Ших 2 зр. 57 кр.

Членські вкладки до Народного Дому зложили пп. Віктор Івасюк 29 зр., А. Зугаєвич 4 зр., Войновский з Юрківців 5 зр., Бажанський 5 зр., І. Терлецкий 3-50 зр., уч. Клим 4 зр., Брандель 1 зр., Іл. Омельский 6 зр., Д. Тарновецкий 3 зр., В. Радомский 4 зр., Т. Жалковський 2 зр., Ів. Савіцький 5 зр., Он. Ілюк 1 зр., Стеф. Семенюк 1 зр., Кордашевська 30 зр., Ник. Спичул 6 зр., Ів. Мандичевский 30 зр., Адольфіна Стратичук 50 зр., Іларій Любинецький 1 зр., Вас. Турушанко 5 зр., К. Цурканович 1 зр., І. Крилатий 5 зр., Іл. Прокопович 1 зр., Д. Кейван 1 зр., О. Веренка 1 зр., М. Кракалія 2 зр., Стефюк 1 зр., Велегорский 1 зр., Ів. Сичук 3 зр., Андрюк 2 зр., Гр. Ганкевич 4 зр., Брага 5 зр.

На бурсу Народного Дому зложили: Черновецька руска громада складка місячна 10-50 зр., складка в Ширівцях 16-11 зр., пп. Данилович з Кутів 1 зр., Союз з вечерка в Кіцмани 11 зр., І. Жмурекский 50 кр., Г. Веренка 50 кр., Ом. Тарновецкий 1 зр., Бемер 50 кр. і Ев. Стрийский 2 зр.

Для св'ященників. Добре натуральне вино, кадало, і світло церковне, добре і правдиве, що не нищить церковного мальовила, має на складі п. Анна з Голотів Москва у Вишниці. (Глядьте анонс!)

Телеграми „Буковини“.

З дня 7-го серпня 1897 року.

Відень. Цісар звиджував вчора міся, де повині наробила величезної шкоди.

Букарешт. Вчора вернув болгарський князь Фердинанд до Болгарії. Приняте в королівськім дворі в Сінаї було таке холодне, що князь навіть не вступав до Букарешту. Загально замічають, що урядові румунські газети не подали програми гостини князя.

Букарешт. Холодне прийняте болгарського князя толкують прибрим вражінем, яке зробив тут процес Бойчева.

Петербург. „Новое Время“ надіє ся, що підчас гостини німецького цісаря удасться его настроїти прихильнійшим для Греції.

Берлін. Німецькі газети все ще не можуть успокоїти ся, що російська праса так холодно відносить ся до гостини німецького цісаря.

Кольонія. Kölnische Ztg. доносить з Білгороду, що відносини між Туреччиною а Сербією напружені. Турецкий амбасадор в Білгороді зажадав виясненя воєнних приготовань в Сербії.

Канеа. Европейські адмірали заявили губернаторови Крети, що не стерплять, аби турецкі кораблі знаходили ся на грецьких водах. Порта відповіла на се, що кораблі і військо не вислано на Крету, лише до Сіпри.

Царгород. Арештоване підозрілих Вірмен не устає. Арештовано також двох найвизначнійших редакторів турецьких, з котрих один застрілив ся у вязниці.

П. П.

Сим маю честь повідомити П. Т. Публику, що я з днем 24. липня с. р. отворила у Вишніці **ТОРГОВЛЮ МІШАНИХ ТОВАРІВ** разом з **комнатою до снідань.**

Поручаю Впв. місцевій і доокрестній публиці каву, чай, цукор, вино, Портер, пиво, СВІЧКИ ЦЕРКОВНІ і СТОЛОВІ, папір, прибори шкільні, Фарбу і щітки. Висилка на село виконує ся відвортною поштою. **Услуга скоро, ціни низькі!**

З глибоким поважанем

АННА МОСКВА.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з аптики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.: можна купити у всіх аптиках. Просимо жадати сей загально улюблений лік просто під назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приймати з осторожністю лише флашки зі знамом охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві. Аптика Ріхтера під золотим львом у Празі.

Відзначене на краєвій виставі в р. 1894 почетним дипломом ц. к. міністерства торгівлі.

Краєве товариство ткацке „**PRZADKA**“ (ПРЯЖА) в Коросні

поручає Пов. П. Т. Публиці свого виробу чисто льняні звістні з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСЬКІ

від найгрубших до найтоньших веб і біле столове о взорі кістковім і адаманковім; також доставляє матеріалів на комплектні і найдешевші **ВИПРАВИ СЛЮБНІ.** Замовлення просимо надсилати просто до Коросна (почта, телеграф і станція залізнична в місці). *Прібки і цінники на жаданє оплати і відвортною поштою.*

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин Чернівці, ул. паньска ч. 16.

Виготовляє убраня мужескі після найновішого крою за ціну як найдешевшу.

Замовлення з провінції виконує як найдокладнійше.

Сплата може після умови відбувати ся ратами.

Цілий одяг для мужчин від 15 зр. в гору.

Хто хоче мати добру і дешево **МАШИНУ ДО ШИТЯ,**

най удасть ся до мене, то певно не пожалує. Нові продаю дешевше як вєсєди, а употреблені, ще добре удєржані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто кунить у мене нову чи стару машину, за реперацию не потребує журити ся, бо я роблю тую безплатно через цілий рік.

Русьни, удавайте ся до мене, бо я також Русин і облєжу Вас по братньому

З поважанем **В. Данилевич,** машинїст у бровари Штайнера в Чернівцях, при ул. залізничній (Bahnhofstrasse) ч. 26.

НОВА ФІРМА РІТБЕРГ і ШЕНБАВМ В ЧЕРНІВЦЯХ,

ГОЛОВНА УЛИЦЯ ЧИСЛО 10.

Великий вибір тозарів з альпани і хінського срібла з Беридорфєра фабрики металевих товарів.

Одинокий склад і продаж правдивих російських калюшів і черевиків до снігу.

Великий вибір **ЧЕРЕВИКІВ ДО СНІГУ** для мужчин і женщин, дівчат і хлопців.

Високі і низькі

КАЛЬОШІ, з залу витяті для шп. офіцирив.

КАЛЬОШІ для ПАНЬ, ш'аком легкі, 75 грам'в.

Найновіші!

черевики для гімнастики з гуми. **Кальоші для дїтїй, навіть однолітних.**

10% рабату!!

даємо лише ми від цїн за біле др-а С'єра після цїнника.

Великий склад **КОЛДЕР** до подорожи почавши від 1'58 зр.

ЧЕРЕВИКИ

для мужчин, шкіряні, з гумою,	2'50 зр. — 6' — зр.
" хлопців "	2'50 " — 5' — "
" дам, "	2'50 " — 6' — "
" " до шнурованя "	2'35 " — 6' — "
" " до заціплюваня "	3'98 " — 7' — "
" " лякерки, мешти з шпангою "	1'75 " — 2'10 "
" " з козлячої шкіри, мешти "	1'35 " — 1'55 "
" дівчат, шкіряні, т. зв. Bergsteiger "	1'85 " — 3' — "
" дїтїй "	1'10 " — 2'10 "
" хлопців, ЧОВІТКИ "	3' — " — 4'25 "

Великий вибір **ЧЕРЕВИКІВ** до гімнастики стикованя!

Найновіші **Краватки** вузли, мани, Левал'єля до вязаня, від 20 кр., 40 кр., 50 кр., до 98 кр.

Рукавиці Glacè, з оленя шкіри, з шведско-го шовку, з ниток найліпших фабрик.

ВЕЛИКИЙ СКЛАД

правдивих **ШНУРІВОК** з фішбінами.

Одинокий склад **ЦИЛІНДРІВ** і кляків, з фабр. Мєсєра і Сп.

Одинокий склад з фабрики **І. ГІГЛЯ** і Сивів в **Найтїшайни**

КАПЕЛЮХІВ

для мужчин, тверді, черної і иншої барви, почавши від 1'18 зр., для мужч., тирольскі від 1'18 — 2'28 " хлопців тироль. від 0'78 — 1'18 " дїтїй капелюшки моряків бортові в різних барвах, від 1'98.

ПАРАСОЛІ

з зєлізними ручками

з чистого шовку від 3' — 6' — на-пів зі " 1'38 — 1'98. з чистої вовни " 1'58 — 2'18. на-пів з вовни " 0'98 — 1'58. з англійськими дерев'яними ручками від 0'75 — 1'90.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ПАРАСОЛІВ полотняних.

найновіші англійські **ПАЛИЧКИ.**

Величезний вибір **БІЛЯ**

для мужчин, гладке від 1'10 поч. " з фалдами " 1'38 " " гафтованє " 1'58 " **КАЛІСОНИ** з найліпшого Grad-полотна, францусково крою від 0'98 поч.

Корєтки для мужчин, гладкі, гафтовані, білі і в иньних барвах, від 0'18 зр. поч.

Льняні хусточки в модних барвах, 12 штук від 0'80 — 1'10.

ПОНЧОХИ від 1'50 — 3' —.

КОВНІРИ і **МАНШЕТИ**

Маншети, I. сорти, почвірні, 6 штук 1'80. Маншети, II. сорти, почвірні, 6 штук 1'50. Ковніри I. сорти, почвірні, 6 штук 1'95. Ковніри II. сорти, почвірні, 6 штук 0'90.

Ковніри для хлопців 6 штук 0'80.

